

13. Aandssvag og epileptisk Kvinde er anbragt paa Fattiggaard. Her føder hun den aandssvage, epileptiske Datter Y. Y lever ogsaa paa Fattiggaarden og føder her to Børn, til det ene af disse angives en 16-aarig Dreng som den mulige Fader.

14. Aandssvag Kvinde er anbragt paa Fattiggaard og føder her 3 Børn med Fattiglemmerne.

15. Aandssvag Kvinde er straffet for Tyveri og 6 Gange for Overtrædelse af Tilhold. Hun har mange Gange været anbragt paa Fattiggaard, men løber herfra. Hun har født et Barn, der er Idiot. Hun vides at have smittet 8—10 Arbejdere med Syfilis.

Dette Eksempel danner en passende Overgang til Omtalen af de Tilfælde, der er kommet i Konflikt med Straffeloven, hvorved Aandssvagheden erkendes. Atter skal jeg uden Udvælgen fremdrage nogle Eksempler:

16. En aandssvag Kvinde har 14 Aar gammel staaet i Forhold til sin Fader. Han idømmes 3 Aars Forbedringshus, hun anbringes hos en Onkel, hvor hun forleder sine 6 og 8 Aar gamle Fættre til at forsøge Samleje med hende. Samtidig har hun hyppigt og efter egen Opfordring Samleje med forskellige voksne og halv voksne Mandspersoner. Nærmere Detailler egner sig ikke til Publikation. Pigen har Halvdelen af normal Intelligens.

17. En 22-aarig aandssvag Kvinde anbringes 9 Aar gammel i Pleje, trods sin Ungdom havde hun her Samleje med en Mand, der betalte Forældrene 100 Kroner for at undgaa Anmeldelse. Lidt senere havde hun Samleje med en 78-aarig Mand. Da hun var 11 Aar gammel kommer hun hjem, og Faderen plejer i de følgende 4 Aar Samleje med hende omtrent en Gang ugentlig. Hun kommer 15 Aar gammel ud at tjene, men besøger Hjemmet hver 14 Dag og har da Samleje med Faderen. Moderen, der sov i Sidesengen, var vidende om Forholdet. Fra Skolen erklæres, at hun var overordentligt langt tilbage for sine jævnaldrende. Fra de kortvarige Pladser erklæres, at hun kun duede til det groveste Arbejde, hun blev anset for aandssvag.

18. En 23-aarig aandssvag Pige har fra sit 12te til 23de Aar plejet Samleje med sine 3 Brødre, der alle er tunge og svagt begavede. Pigen føder til sidst et Barn, uden Hjælp, kvæler det med sit Lommetørklæde og anbringer det i 3 Døgn under sin Seng, for derefter at kaste det i Brønden. Foruden de 3 Brødre har hun haft Samleje med adskillige andre Mænd, ofte efter Opfordring fra hendes Side. Hun blev i sin Plads anset for aandssvag, blev udnyttet af Familien, der altid hævdede hendes Løn og brugte den. I de sidste 3 Aar havde Forældrene hende hjemme, da de havde Brug for hendes Arbejde. Fra Skolen betegnes hun som abnorm og langt tilbage. Hun har Halvdelen af normal Intelligens.

Jeg har forsøgt at fremhæve Aandssvageforsorgens Opgaver. Jeg har ved spredte Eksempler vist, at mange aandssvage lever under ganske uforsvarlige — for et civiliseret Samfund nedværdigende — Forhold, idet de dels ikke erkendes, dels trods Erkendelsen forbliver under de uheldige Forhold. Hvorledes skal vi bringe Bedring af disse Tilstande?

For at raade Bod paa disse uforsvarlige Forhold er det nødvendigt, at den aandssvage erkendes som aandssvag. Her møder os den første Vanskelighed, idet Lægmand, og med ham mange Læger, paa Grund af mangelfuld Viden mener, at en aandssvag er lig en Idiot. De kræver derfor for at anerkende Aandssvaghed hos et Individ, at paagældende skal staa saa lavt, at han absolut intet kan lære og er ganske blottet for Udviklingsmuligheder. Dette er en stærkt forældet Lære.